

Najaarsvergadering KBO 28 oktober 2020

Er is nog niemand op het idee gekomen om een feestdag te wijden aan alle schurken van vroeger en nu. Daar kunnen we wel een paar redenen voor verzinnen. Ten eerste verdienen ze geen feestdag, ten tweede hebben ze tijdens hun leven vaak maar al te vaak aandacht gekregen en ten derde willen we ze maar liever niet kennen en het zijn er veel te veel. Heel anders is dat met mensen voor wie we waardering hebben, mensen die we dankbaar zijn en we willen al herdenkend ze graag een beetje in ons midden houden. Het feest van Allerheiligen dat de kerk op 1 november viert, dit jaar een zondag, is in de 5^e eeuw bedacht met de bedoeling dat het goede van goede mensen nooit in de vergetelheid zou raken. Een aantal namen zijn bekend gebleven: Servatius, Antonius van Padua, Franciscus, want hun woorden en vooral hun daden waren heel apart. Er zijn heiligen aan wie uiterst merkwaardige daden zijn toegeschreven, zoals een heilige die van pure heiligheid boven de grond kon zweven. Wat daarvan klopt was en is moeilijk na te gaan. Zeker is dat hoe langer het geleden is hoe meer erbij gefantaseerd is. Daardoor is de afstand tussen heiligen en gewone mensen, waar we onszelf ook onder rekenen, die afstand is erg groot geworden. Die afstand begint eigenlijk al onmiddellijk na het overlijden, want we herinneren ons alleen het goede. Dat is een verdienste niet alleen van de overledenen, maar vooral van de nabestaanden. Ook die gewone dierbare mensen die ons in het leven voorgingen willen wij gedenken, vooral degene met wie we ons sterk verbonden weten. Vandaar die andere gedachtenisdag sinds de negende eeuw: Allerzielen. Allerheiligendag en Allerzielendag stonden vroeger heel ver uit elkaar, maar steeds meer zijn we gaan ontdekken dat die heiligen en die gewone zielen niet zo veel van elkaar verschillen, zo er al verschil is. Achter die grote namen van heiligen ging altijd een gewoon mens schuil, die heel veel goed deed, maar waaraan tegelijk ook van alles mankeerde. En zo zijn heilige en gewone mensen dicht bij elkaar gekomen. Dat Rijk Gods waar de een al helemaal is binnengegaan en waar anderen, wij, deels nog naar op weg zijn, dat is de ontmoetingsplaats voor allen. Ieder van ons kent meer dan één overledene die een warm plekje had in ons hart en heeft behouden. Op Allerzielendag roepen we ze terug in onze heinnering, henzelf en alle goedheid die hen bezielde, houden we in ons midden levend.